

> RETOURADRES Postbus 1992, 6201 BZ Maastricht

BEZOEKADRES
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht

Aan de fractie van SAB
t.a.v. de heren J. Gorren en R. van Thor.

POSTADRES
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht

ONDERWERP
Vragen ex art. 47 RvO inzake Afvalloos
Maastricht 2030.

DATUM
15 januari 2019
Verzonden: 15-01-2019

BIJLAGEN
--

BEHANDELD DOOR
HS (Hennie) Eck, van

TELEFOONNUMMER
043 355171

ONZE REFERENTIE
no. 2018-41105

E-MAILADRES
Hennie.van.Eck@maastricht.nl

FAXNUMMER
043 - 350 4141

UW REFERENTIE

Geachte heren Gorren en van Thor,

Onderstaand treft U de beantwoording aan van de vragen die uw fractie gesteld heeft in het kader van artikel 47 van het Reglement van Orde.

Vraag 1:

Bent u het eens met onze stelling, dat als u de volledige verantwoordelijkheid voor afvalscheiding bij de Maastrichtse burger neerlegt, de gemeente deze burger dan zo goed mogelijk moet faciliteren in het aantal ophaalbeurten van zijn afval om dit een succes te laten worden?

Antwoord 1:

Het Maastrichtse afvalbeleid heeft van oudsher twee pijlers:

1. **Het faciliteren van inwoners om het scheiden van huishoudelijk afval (= voorwaarde voor hergebruik en recycling) gemakkelijk te maken.**
Denk daarbij aan de inzameling van GFT aan huis, de 56 milieuperrons in de wijken om veel voorkomend recyclingsafval weg te brengen (papier, glas, PMD) en de regionale milieuparken, waar minder voorkomend recyclingsafval aangeleverd kan worden.
2. **Het inbouwen van prikkels om het aanbieden van ongescheiden restafval (= afval ter verbranding, waarbij waardevolle grondstoffen verloren gaan) te ontmoedigen.**
Denk daarbij aan de invoering van diftar: de betaalde restafvalzak en de poorttarieven voor ongescheiden grof huishoudelijk afval bij regionale milieuparken.

Ook het voorliggende raadsvoorstel heeft die twee pijlers als uitgangspunt: faciliteren van inwoners om afval gescheiden aan te bieden (extra service voor vier afvalstromen die in het raadsvoorstel zijn benoemd) en inbouwen van een prikkel om ongescheiden aanbieden van restafval te ontmoedigen (verlagen van de frequentie van restafvalinzameling).

Zowel bij de invoering van diftar (2001), als bij de mogelijke invoering van een frequentieverlaging van restafvalinzameling, kan de inwoner zelf de effecten van de prikkels beïnvloeden. Als hij/zij goed scheidt - gefaciliteerd door de gemeente - dan is er substantieel minder restafval om aan te bieden. Dat betekent weinig extra kosten (restafvalzakken/poorttarief) en weinig opslag- en geurproblemen (frequentieverlaging van restafval).

Wij onderschrijven uw stelling in zoverre dat het faciliteren van inwoners voor het scheiden van recyclebaar afval absoluut van belang is. Dat kan via haal- en brengsystemen. Wij onderschrijven uw

DATUM
15 januari 2019

stelling niet wat betreft het zo goed mogelijk faciliteren van inzamelbeurten voor restafval. De trend in Nederland is om het serviceniveau voor restafval terug te dringen, gecombineerd met gelijktijdige serviceverhoging wat betreft recyclebaar afval. Dat is precies wat wij doen. En dat is ook logisch, gezien de gewenste en daadwerkelijke teruggang in restafval per inwoner.

Vraag 2:

Zijn er tegenwoordig al mogelijkheden voor het scheiden van afval bij de afvalverwerker waardoor de burger niet in stelling gebracht hoeft te worden? Indien ja: zou SAB graag van u willen weten waarom de verantwoordelijkheid van afvalscheiding in zijn geheel volledig bij de burger wordt gelegd en er geen andere alternatieven onderzocht/voorgelegd zijn.

Antwoord 2:

Die zijn er, ten dele. Met name grote gemeenten experimenteren met vormen van nascheiding (= scheiden bij de verwerker). Ook Maastricht heeft - in geringe mate - vormen van nascheiding. Zo wordt ons ongescheiden restafval en ons ongescheiden grofvuil bij de verwerkers voor verbranding gesorteerd om makkelijk sorteerbare fracties (bv. metalen) er uit te halen t.b.v. recycling.

Voor Maastricht en voor de meeste andere gemeenten in Nederland is bronscheiding (= scheiden door de inwoners zelf) van oudsher de aangewezen - en aantoonbaar meest succesvolle - techniek. Dit heeft verwerkingstechnisch voordelen, lang niet alle afvalsoorten kunnen via nascheiding op een kwalitatief hoogwaardige manier gerecycled worden. En het heeft ook andere voordelen: door de inwoners zelf te laten scheiden ontstaat een eigen verantwoordelijkheidsgevoel, dat bij nascheiding afgeschoven wordt als zijnde een verantwoordelijkheid van iemand anders.

Dit laat onverlet dat Maastricht zijn ogen niet sluit voor nieuwe ontwikkelingen. Circulaire economie wordt steeds belangrijker, de techniek schrijdt voort, kwaliteitseisen voor recycling worden hoger en voor allerlei afvalsoorten worden we speler in een wereldmarkt. In de toekomst zullen ongetwijfeld hybride technieken (= combinaties van bronscheiding en nascheiding) worden toegepast, meer dan nu. Het is voor Maastricht wel zaak geen passende oude schoenen weg te gooien voordat er geschikte nieuwe schoenen voorhanden zijn. Pas als er aantoonbaar goede hybride technieken beschikbaar komen, waarvan de milieubelasting per saldo beter is dan de huidige systematiek, is het tijd voor Maastricht om fundamenteel te veranderen. We monitoren de ontwikkelingen scherp en besteden daar aandacht aan in de komende meerjarenbeleidsplannen afval.

Vraag 3:

Zoals u weet, zijn er ook nogal wat burgers met medicinaal afval dat eerst met de restzak afgevoerd werd. Ook hier speelt stankoverlast en hygiëne een grote rol. Te denken valt hierbij aan luiers, stoma-afval, incontinentiemateriaal etc.

Bent u bereid om voor die doelgroep een aparte voorziening te treffen zodat deze burgers ook wekelijks hun afval kunnen aanbieden. Wij bedoelen hier niet mee het zelf brengen naar een milieuperron.

Antwoord 3:

Luiers en incontinentiemateriaal maakten onderdeel uit van de Afvalproef in drie Maastrichtse buurten in 2017. Uit de proef is gebleken dat inzameling via een brengsysteem naar milieuperrons het beste resultaat opleverde. En ook gewaardeerd werd door de inwoners. Bij dat laatste was met name het privacy-aspect aan de orde: inzameling aan huis werd door inwoners met incontinentiemateriaal minder gewaardeerd (brengen naar milieuperrons kan én anoniemer én op elk gewenst moment). Vandaar dat dit brengsysteem - in de vorm van aanbodmogelijkheden bij een nader te bepalen aantal van de 56 milieuperrons in de wijken - in het raadsvoorstel wordt voorgesteld.

DATUM
15 januari 2019

U vraagt om een aanvullend haalsysteem aan huis voor luiers en incontinentiemateriaal, bovenop het voorgestelde brengsysteem naar milieuperrons. Dit voor inwoners die niet zelf in staat zijn om betreffend afval naar milieuperrons te brengen. En die ook niet in staat zijn hun netwerk (familievrienden-kennissen-buren) daarvoor in te schakelen. Als de raad dat wenst zullen wij de opties daartoe in beeld brengen (inzameltechnisch, financieel, privacyaspecten, etc.).

Stoma-afval is niet in de Afvalproef aan de orde geweest. Inmiddels hebben wij ook een brief van de Nederlandse vereniging van stomapatiënten gekregen n.a.v. het voorliggende raadsvoorstel. Wij zullen in overleg gaan met de vereniging en kijken wat er voor mogelijkheden zijn. Stomamateriaal kan overigens niet verwerkt worden in de recyclingsfabriek voor luiers en incontinentiemateriaal.

Vraag 4:

Bent u het met ons eens dat, indien er geen reuk of stank producten meer in de afvalzak aanwezig zijn, dan pas vierwekelijks ophalen tot de mogelijkheden behoort, eerder niet!

Antwoord 4:

Reuk- of stankproblemen zijn voor een groot deel te voorkomen door restafval goed te scheiden. En dat kan door gebruik te maken van de extra service voor recyclebaar afval dat onderdeel uitmaakt van het raadsvoorstel. De meeste geur/stank, m.n. bij warm weer, wordt veroorzaakt door etensresten en door luiers/incontinentiemateriaal. Voor beide zaken voorziet het raadsvoorstel in frequente aanbodmogelijkheden:

- GF (groente- en fruitafval, dat is inclusief etensresten) wordt wekelijks huis aan huis opgehaald d.m.v. emmers. In het raadsvoorstel zit ook nog de opgenomen een extra aanpak voor met name GF(T) bij hoogbouwcomplexen, met mogelijkheden voor hulp en advies én voor hulpmiddelen: naast de gratis GF(T)-emmer ook bv. biologisch afbreekbare zakjes voor in de GF(T)-emmer. Die zakjes kunnen geuroverlast in de emmer tegengaan.
- Luiers en incontinentiemateriaal kan - zie antwoord op vraag 3 - op elk gewenst moment naar een deel van de bestaande milieuperrons in de wijken worden gebracht.

Met uw stelling dat vierwekelijks ophalen van restafval pas mogelijk is als er geen reukproblemen meer zijn, zijn wij het in zoverre eens dat geurproblemen grotendeels verholpen moeten kunnen worden. En dat is het geval, gezien de bovengenoemde serviceverhoging voor GF(T) en luiers/incontinentiemateriaal die integraal onderdeel uitmaakt van het raadsvoorstel. Op oplossing van geurproblemen hoeft invoering van de vierwekelijkse inzameling dus niet op te wachten.

Overigens had ik uw raad graag de diverse alternatieven zoals uitgewerkt na de afvalproeven voorgelegd, om zo samen tot de beste keuze te komen. De raadsreglementen staan dat echter niet toe. De nu voorliggende keuze van het college, en dan met name het eens per vier weken ophalen van het restafval, benadert het beste de raadsdoelstelling voor 'Maastricht Afvalloos' voor het jaar 2020.

DATUM
15 januari 2019

Het staat de raad uiteraard vrij anders te besluiten. Mocht de raad bijvoorbeeld de eigen doelstelling willen bijstellen om het eens in de vier weken ophalen van het restafval uit het voorstel te schrappen, dan is dat aan uw raad.

Hoogachtend,

Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,
Wethouder Financiën, Vastgoed, Stadsbeheer en Hospitality,

John Aarts

Vragen ex art. 47 RvO